

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5808

гр. София, 25.10.2011 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав, в
закрито заседание на 25.10.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Лозан Панов

като разгледа дело номер **7834** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на Българска Академия на науките, със седалище [населено място], ул. „„, представлявано от А. А., срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-113/10.08.2011 г. на Началника на РДНСК – Югозападен район.

В жалбата се поддържа, че оспореното от жалбоподателя разрешение за строеж е съставено и съгласувано на базата на подробен устройствен план, който не е влязъл в сила – план за регулация и застрояване, приет с Решение № 14 по протокол № 18 от 13.11.2000 г. на Столичен общински съвет. Релевират се доводи, че при издаването на разрешение за строеж № 1032/15.12.2005 г. на Главния архитект на С. са допуснати нарушения на правилата на административното производство – чл. 9, ал. 2 от АПК, чл. 145, ал. 1, вр. чл. 142, ал. 1 от ЗУТ и др. Според жалбоподателя оспорената заповед не е съобразена и с целта на закона по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК. Иска се отмяна на Заповед № ДК-10-ЮЗР-113/10.08.2011 г. на Началника на РДНСК – Югозападен район. Процесуалните представители на жалбоподателя представят Писмени бележки.

Ответникът, чрез своя процесуален представител оспорва жалбата. Моли за прекратяване на производството, поради недопустимост на жалбата. Представя Писмени бележки.

Заинтересованата страна – [фирма], чрез своите процесуални представители, моли за прекратяване на производството. Представят Писмени бележки.

Административен съд София – град, като се запозна с представените с преписката доказателства, намира следното:

По допустимостта на жалбата:

ЖАЛБАТА Е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Заповед № ДК-10-ЮЗР-113/10.08.2011 г. на Началника на РДНСК – Югозападен район. С посочения административен акт на осн. чл. 216, ал. 2 и ал. 5 от ЗУТ е оставено в сила

Разрешение за строеж № 1032/15.12.2005 г. за строеж: „Обслужваща сграда с магазини, офиси и подземни гаражи”, находящ се в УПИ VII-418, кв. 13, м. „БАН-4-ти километър” по плана на [населено място], район „С.”-СО, издадено от главния архитект на [населено място].

Заповед № ДК-10-ЮЗР-113/10.08.2011 г. на Началника на РДНСК – Югозападен район е издадена в изпълнение на влязло в сила Решение № 2889/07.09.2010 г. по адм. д. № 4334/2009 г. по описа на Административен [населено място]-град, 23 състав, с което е обявена за нищожна Заповед № ДК-10-51/09.04.2009 г., издадена от началник сектор „СК” при Столична РДНСК и преписката е върната за произнасяне по жалба на БАН срещу Разрешение за строеж № 1032/15.12.2005 г. на главния архитект на [населено място].

По делото е представен Констативен акт от 28.07.2011 г. за установяване годността за приемане на строежа. Следователно Разрешение за строеж № 1032/15.12.2005 г. на главния архитект на [населено място] е реализирано и за разрешеното строителство е издаден Констативен акт обр. 15 съобразно чл. 7, ал. 3, т. 15 от Наредба № 3.

С факта на установяване годността за приемане на строежа, разрешението за строеж, издадено за извършване на определения в него обем на строителни работи престава да съществува като такова, тъй като разрешеното строителство е извършено окончателно. Предназначението на разрешението за строеж е да даде право на съответното лице да изгради разрешения от него строеж. С оглед на това разрешението за строеж престава да съществува и като индивидуален административен акт, предмет на оспорване от съответни лица, включително и от такива, които считат, че са заинтересовани лица по смисъла на чл. 149 от ЗУТ. Разрешението за строеж след осъществяване на строежа, представлява само писмен документ имащ отношение към законността на извършеното строителство /в този смисъл Решение № 1229/14.12.2008 г. по адм. д. № 9261/2007 г., II отд. На ВАС, Решение № 10795/20.10.2008 г. по адм. д. № 5311/2008 г., II отд. На ВАС и др./.

Предвид обстоятелството, че след реализация на строежа, предназначението на разрешението за строеж отпада и то престава да съществува като индивидуален административен акт, а има само удостоверителен характер, относно законосъобразността на осъществения строеж, жалбата на Българска Академия на науките срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-113/10.08.2011 г. на Началника на РДНСК – Югозападен район, с която е оставено в сила Разрешение за строеж № 1032/15.12.2005 г. за строеж: „Обслужваща сграда с магазини, офиси и подземни гаражи”, находящ се в УПИ VII-418, кв. 13, м. „БАН-4-ти километър” по плана на [населено място], район „С.”-СО, издадено от главния архитект на [населено място], се явява процесуално недопустима.

По изложените съображения и на основание чл. 159, ал. 1 от АПК, Административен съд София - град - I състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустима жалба на Българска Академия на науките, със седалище [населено място], ул. „15-ти ноември” №1, представявано от А. А., срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-113/10.08.2011 г. на Началника на РДНСК –

Югозападен район.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 7834/11 г. по описа на Административен съд София – град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: